

АПЕЛАТИВЕН СЪД - В. ТЪРНОВО
№: 524 / 29.11.2002

22
СЪД
20/к.с. 17/2002
02.12.2002

В.б.м. В.д.с. - 17/2002
Да се разгледа
всички съдени
03.12.2003г. -

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
на КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РБ
гр. С О Ф И Я

С Т А Н О В И Щ Е
От Здравко Михайлов Трифонов – председател
на Апелативен съд гр. Велико Търново

по к. д. № 17/2002 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На Общо събрание на съдите от Великотърновски апелативен съд проведено на 25 ноември 2002 г., бе разгледано Искането на Пленума на ВКС за обявяване противоконституционност на разпоредби от Закона за изменение и допълнение на ЗСВ, както и за обявяването противоконституционността му като цяло.

Общото събрание на съдиите при Апелативен съд гр. В. Търново подкрепя изцяло искането за обявяване противоконституционността на посочените параграфи по съображенията, изложени от Пленума на ВКС.

Общото събрание на съдиите намира, че с атакуваните тридесет и един параграфа от ЗИДЗСВ Пленумът на ВКС убедително защитава концептуални възражения. С предлагания законопроект, в атакуваните части, се нарушават конституционни принципи и гаранции за независимост на магистратурата.

Нарушава се принципа на разделение на властите /предвидени са хипотези на недопустима намеса на изпълнителната власт в съдебната/.

Нарушен е принципа за несменяемост на магистратите след навършване на 3-годишен стаж /исторически съществуващ у нас от 1899 г., макар и многократно променян/.

Липса на правна логика е и предвиденото прекратяване на заемането на ръководна длъжност в иерархията на магистратурата.

Грубо е засегната и друга конституционна гаранция – института на несменяемостта.

Недопустимо е Конституцията да се дописва, като на Общото събрание се дават важни функции по кадрването.

Фрапиращо е нарушението на Конституцията, относно дейността на Министъра на правосъдието, където в специална глава са предвидени

такива регулативни функции на Министъра по отношение на съдебната власт , с която директно е нарушена Конституцията.

Изцяло енигматично и без всякаква логика и правен смисъл е нарушаването на обособените до сега магистратски длъжности и рангове.

Липсва и елементарна житейска логика за разделяне на магистратските длъжности на обикновени и ръководни доведено до своя абсурд – за ограничаване възможността магистратите да растат в ранг в единна длъжностна иерархия, което би имало и тежки дестабилизиращи последици за системата.

Не на последно място е и липсата на вътрешна логика и последователност на някои несъществени разпоредби, които макар и да не са противоконституционни , заедно с противоконституционните дават една хетерогенна структура на Закона и го правят изцяло неперфектен.

Въобще целият Закон прокарва една тенденция за изземване правомощията от съдебните институции и прехвърлянето им на изпълнителната власт /голяма част от атакуваните параграфи са именно в този контекст/.

В заключение бихме посочили, че концептуално дълбоко е променена цялата философия на Конституцията във визираната ѝ част. Без изменение на Конституцията се търси по един завоалиран начин да се наруши самата тя.

Подкрепяме изцяло подробната мотивация на ВКС по всеки един от параграфите с изключение на този параграф който не е допуснат до разглеждане от Конституционния съд / параграф 49/.

